

ÎNCHEIERE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul Întreprinderii cu capital străin „PRO Digital” Societate cu răspundere limitată, avocatul Vladislav C. Roșca,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii cu capital străin „PRO Digital” Societate cu răspundere limitată împotriva Consiliului Coordonator al Audiovizualului cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea cu capital străin „PRO Digital” Societate cu răspundere limitată și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 07 iulie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 23 mai 2016, ÎCS „PRO Digital” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Coordonator al Audiovizualului cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 04 februarie 2016, Consiliul Coordonator al Audiovizualului a recepționat sesizarea lui Iurie Garaba, adjunctul Procurorului General, precum că postul de televiziune „PRO TV Chișinău” ar fi difuzat, cu abateri de la legislația privind protecția copiilor împotriva impactului negativ al informației, în cadrul buletinului informativ „Știrile Pro TV”, subiectul cu titlu „Omor învăluit de mister la Cimișlia. Un băiat de 16 ani și-a ucis colegul de 13 ani. Motivul, victima ar fi numit cu cuvinte urâte iubita suspectului. Cum s-a întâmplat totul?”.

Susține că, în urma examinării sesizării, precum și a opiniei ÎCS „PRO Digital” SRL, Consiliul Coordonator al Audiovizualului a admis sesizarea și a aplicat față de ÎCS „PRO Digital” SRL sancțiunea avertizare publică, adoptând în acest sens decizia nr.4/21 din 26 februarie 2016.

Invocă că, decizia contestată a fost adoptată fără a lua în considerație raționamentele prezentate de reclamantă, examinarea sesizării s-a propus fără a lua în considerație toate actele și mențiunile prezentate .

Afirmă că, faptul că în reportaj a fost prezentată imaginea unei case nu ar fi o încălcare a datelor cu caracter personal or, în conformitate cu Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, imaginea unei case de locuit,

care are un exterior similar cu cel al aproape 80% din casele localităților Republicii Moldova, nu se încadrează în categoria datelor cu caracter personal.

Ceea ce ține de utilizarea cuvântului „învinuit” în conținutul știrii, reclamantul susține că argumentul pârâtului Consiliul Coordonator al Audiovizualului, precum că termenul în cauză a fost folosit în sens juridic este una nefondată, la fel nu a fost luat în considerație și nu a fost motivată nici într-un fel respingerea raționamentelor prezentate de ÎCS „Pro Digital” SRL la acest subiect.

Declară că, informațiile care au fost apreciate ca fiind date cu caracter personal și care nu au fost utilizate cu respectarea regimului lor și anume ceea ce ține de indicarea localității unde a fost săvârșită crima nu constituie o informație referitoare la potențialele persoane implicate, sau informații cu caracter personal care ar permite identificarea minorilor. Vârsta minorilor, ca de altfel și situația familială nu sunt date relevante pentru a identifica minorii implicați în fapta care a constituit subiect al știrii, deoarece în localitatea dată nu sunt câte un singur minor cu vârsta de 16 și, respectiv 13 ani, și nici doi sau 3 minori cu această vârstă, dar mult mai mulți și la fel situația familială nu ar fi relevantă în identificarea persoanelor.

Remarcă faptul că sora victimei a indicat în declarațiile sale două prenume masculine - Marin și Andrian, aceasta nu a menționat cine sunt aceste persoane și nici nu a specificat care dintre ele este victima, și care presupusul făptuitor. Mai mult ca atât, pentru a proteja victima, în cazul dat, în știre, sora acesteia apare cu fața bluzată, așa cum este remarcat și în raportul de monitorizare.

La fel, remarcă că, pentru protejarea identității minorilor au fost luate toate măsurile necesare și anume: chipul minorului suspectat că ar fi săvârșit infracțiunea nu a fost prezentat, acesta fiind întors cu spatele în timpul interviului, purtând o căciulă, iar vocea acestuia a fost distorsionată.

Susține că, interviuarea minorului reținut de organele de drept a avut loc cu acordul procurorului care instrumentează cazul, acest fapt demonstrând respectarea condiției menționate mai sus. Or, în condițiile în care minorul se afla în custodia Procuraturii era reținut la procuratură, iar conducătorul cazului era procurorul Pașcaneanu.

Solicită, anularea deciziei nr. 4/21 din 26 februarie 2016 de sancționare a ÎCS „PRO Digital” SRL.

Prin hotărârea Judecătoriai Centru, mun. Chișinău din 07 iulie 2016 a fost respinsă acțiunea.

Prima instanță, și-a argumentat concluzia prin faptul că, decizia Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr.4/21 din 26 februarie 2016 a fost emisă în strică conformitate cu legislația în vigoare iar afirmațiile reclamantei cu privire la anularea acesteia sunt neîntemeiate din punct de vedere al legislației și care vine să protejeze copiii de impactul negativ al informației, în special în cazurile în care este vorba de suicid, omor etc.

Totodată, prima instanță a constatat că, în urma raportului de monitorizare a fost identificată încălcarea mai multor prevederi ale legislației privind protecția drepturilor copiilor, astfel că, în cadrul jurnalului de știri ÎCS „PRO Digital” SRL și prezentarea de imagini video reprezintă în sine informații care pot duce la identificarea minorilor, or, potrivit art. 4 alin.(1) lit.a) al Legii cu privire la protecția copiilor împotriva impactului negativ al informației, interzice mijloacele de informare în masă publicarea informației ce conține date cu caracter personal în cazurile în care,

se dau publicității date cu caracter personal ale unui copil bănuit, acuzat ori condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni sau contravenții, dacă acesta nu se ascunde de organele de drept ori de instanțele judecătorești, sau ale unui copil care este victima unei infracțiuni ori contravenții, ceea ce permite identificarea acestuia.

La fel, prima instanță a menționat că, faptul că Consiliul Coordonator al Audiovizualului în raportul de monitorizare și în decizia de sancționare a recunoscut că au fost luate măsuri de protecție a datelor copiilor, acesta nu constituie argument în anularea deciziei de sancționare, or, ÎCS „PRO Digital” SRL, fondatoarea postului de televiziune „PRO TV Chișinău” a fost sancționată pentru faptul că nu au fost luate toate măsurile necesare de protecție.

De asemenea, prima instanță a stabilit că, în cadrul jurnalului de știri care a stat la baza aplicării sancțiunii nu au fost prezentate direct informații cu caracter personal ale victimei și făptuitorului, însă informațiile prezentate ar putea duce la identificarea persoanelor.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către ÎCS „PRO Digital” SRL și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 22 februarie 2017, reprezentantul ÎCS „PRO Digital” SRL, avocatul Vladislav C. Roșca a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu remiterea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea hotărârilor judecătorești contestate, subliniind că instanțele ierarhic inferioare au încălcat și au aplicat eronat normele de drept material, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Susține că, atât instanța de fond cât și instanța de apel au interpretat în mod eronat Legea nr.133 din 08 iulie 2011, privind protecția datelor cu caracter personal, în partea referitoare la conceptul de „date cu caracter personal” indicând în această categorie „indicarea localității și a locului unde a fost săvârșită crima” din știrea vizată, or, această informație nu reprezintă date cu caracter personal care să permită identificarea exactă a minorilor subiecți ai știrii. Indicarea locului și a localității sunt informații referitoare la crimă nu la potențialii subiecți.

Afirmă că, informația despre plecarea părinților peste hotare, la fel nu constituie date cu caracter personal, și în cadrul știrii urmărește un alt scop, acela de a atenționa societatea o dată în plus asupra pericolului care îl are lăsarea fără supravegherea părintească a copiilor.

Declară că, aprecierea de către instanța de fond cât și de către instanța de apel a locului faptei drept date cu caracter personal depășește conceptul de „date cu caracter personal” prevăzut de art.3 al Legii nr.133 din 08 iulie 2011

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel a expediat copia deciziei contestate în adresa recurentei la data de 12 decembrie 2016 (f. d. 138), însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia de către ultima, iar potrivit declarațiilor

recurentei în cererea de recurs, decizia motivată a instanței de apel a recepționat-o la data de 22 decembrie 2016 (f.d.149).

Prin referința depusă la data de 10 aprilie 2017, Consiliul Coordonator al Audiovizualului a solicitat respingerea cererii de recurs ca fiind inadmisibilă și menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2016, ca fiind legală și întemeiată.

Susține că, argumentele recurentului invocate în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind pasibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi suspus controlului judiciar.

Afirmă că, argumentele cererii de recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere celor invocate în cererea de chemare în judecată asupra căroră prima instanță și instanța de apel s-au expus.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul ÎCS „PRO Digital” SRL, avocatul Vladislav C. Roșca nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs sunt similare argumentelor invocate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel și sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, având la bază cumulumul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform art.130 CPC.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul ÎCS „PRO Digital” SRL, avocatul Vladislav C. Roșca asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului ÎCS „PRO Digital” SRL, avocatul Vladislav C. Roșca ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul reprezentantului Întreprinderii cu capital străin „PRO Digital” Societate cu răspundere limitată, avocatul Vladislav C. Roșca se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic